

VIRKAMIESLAUTAKUNNAN PÄÄTÖS

Päätös nro 77/2010
26.11.2010

Asia Varoituksen antamista koskeva oikaisuvaatimus

Muutoksenhakija

A

Päätös, johon on haettu oikaisua

Yliopiston rehtorin päätös 18.12.2009

Rehtorin päätös

Rehtori on 18.12.2009 antanut lehtori A:lle kirjallisen varoituksen.

Päätöksen mukaan A on rikkonut virkavelvollisuuksiaan ja laiminlyönyt virkatehtäviensä suorittamisen asianmukaisesti ja viivytyksettä seuraavasti:

A on kieltäytynyt keskustelemasta esimiestensä kanssa ja jättänyt noudattamatta esimiestensä hänelle antamia virkakäskyjä ja muita määräyksiä. A ei esimerkiksi ole kehotuksesta huolimatta ottanut yhteyttä virkatehtäviensä hoitamiseksi lähiesimieheensä vaan amanuenssi B:hen 6.5.2009. A on jättänyt noudattamatta johtaja C:n hänelle 5.10.2009 antaman virkakäskyn eikä ole kirjallisesta kehotuksesta huolimatta käynyt allekirjoittamassa hänelle kirjoitettua virkavapaushakemusta 13.10.2009 mennessä. Lisäksi A ei ole huolehtinut siitä, että työnantajalla on käytössä hänen ajantasaiset yhteystietonsa, minkä vuoksi työnantajalla on ollut huomattavia vaikeuksia saada häneen yhteyttä virka-asioiden hoitamiseksi.

A on rikkonut virkavelvollisuuksiaan myös olemalla luvattomasti poissa työpaikaltaan ajalla 1.5.–20.5.2009 sekä 6.10.–9.10.2009. Aiemmin hän on ollut poissa työpaikaltaan 16.4.2005 sekä 8.9.2005.

A on laiminlyönyt virkatehtäviensä hoitamisen muun muassa jättämällä tekemättä asianmukaisesti opetussuunnitelmansa lukuvuodelle 2009–2010. A:n opetuksessa esiintyviä ongelmia kuvastaa esimerkiksi se, että kielikeskuksen eri saksan rehtorien ryhmissä on huomattavat erot eri lehtorin kursseille osallistuvien opiskelijoiden määrissä. Esimerkiksi syksyllä 2009 A:n kurssilla on ollut neljä opiskelijaa, kun taas hänen kollegansa kurssilla on ollut 80 opiskelijaa.

Päätöksessä on todettu A:n käyttäytymisen moitittavuutta lisäävän moitittavan käyttäytymisen toistuvuus ja hyvin pitkäaikainen kesto.

Oikaisuvaatimus

A on vaatinut rehtorin päätöksen kumoamista ja häneltä perusteetta pidätettyjen palkkojen palauttamista.

A:lle ei ole toimitettu varoituksen perusteena olevia asiakirjoja hänen äidinkielellään. Suomenkieliseen oikeudelliseen tekstiin perehtymättömänä hänen ei ole ollut mahdollista puolustautua asiassaan täysipainoisesti. Tämän oikaisuvaatimuksenkin on laatinut A:n puolesta toinen henkilö englanninkielisen käännöksen perusteella. Yliopiston voidaan katsoa myöntäneen velvollisuutensa toimittaa A:lle aineisto hänen äidinkielellään, sillä esimerkiksi kehotuksen käydä työterveyslääkärillä yliopisto on toimittanut hänelle 13.5.2009 saksankielisenä.

A ei ole kieltäytynyt keskustelemasta esimiestensä kanssa tai ottamasta vastaan esimiehensä virkakäskyjä ja muita määräyksiä. Hän on noudattanut virkakäskyjä niiden saantiajankohdan mahdollistamassa aikataulussa. Luvattomaksi poissaoloksi katsotun työpaikalta poissaolon 4.5.2009 syynä on ollut huono tiedonkulku kielikeskuksen ja A:n välillä. Kielikeskuksella on koko ajan ollut hänen postiosoitteensa. Kielikeskus on myös saanut A:n telekopiona lähettämät lääkärintodistukset ajoissa. Kielikeskus lähetti tähän liittyvän kirjeen kuitenkin vasta 5.5.2009, minkä vuoksi se saapui A:lle vasta 11.5.2009. A on sairauslomansa jälkeen ottanut 6.5.2009 puhelimitse yhteyttä kielikeskuksen amanuenssiin. Amanuenssi kertoi kielikeskuksen lähettämästä kirjeestä ja käski odottaa sen tuloa. A kertoi tilanteesta yliopiston pääluottamusmiehelle, joka oli valmis keskustelemaan asiasta A:n lähiesimiehen lehtori D:n kanssa. Pääluottamusmies informoi A:ta keskustelustaan lehtori D:n kanssa ja kertoi tämän kehoittaneen odottamaan kirjeen saapumista ja ottamaan sen jälkeen uudelleen yhteyttä. Hän neuvoi myös A:ta matkustamaan Suomeen, käymään työterveyslääkärillä ja ottamaan yhteyttä lehtori D:hen, minkä A tekikin. Kaikki edellä mainitut keskustelut käytiin englanniksi. A katsoo, että työnantajan yhteydenottojen olisi pitänyt tapahtua ajoissa ja hänen äidinkielellään.

Lehtori D oli hyväksynyt A:n opetussuunnitelman ilmoittamalla sähköpostitse suunnitelman olevan "ihan ok". Tämän perusteella A oli vakuuttunut, ettei uusille kehityskeskusteluille ollut tarvetta. A katsoo hänellä olleen tästä johtuen opetuksensa päätyttyä oikeus jäädä Saksaan valmistelemaan tulevia luentojaan ja tekemään tutkimustyötään. Nykyaikana fyysinen paikallaolo ei ole joka tilanteessa välttämätöntä.

Yliopisto on rikkonut Euroopan unionin lainsäädäntöä kieltäytymällä hyväksymästä saksalaisen lääkärin antamaa lääkärintodistusta ja velvoittamalla hänet hankkimaan todistus suomalaiselta lääkäriltä. Saksalaisen lääkärintodistuksen olisi pitänyt riittää. Sen antaneelta lääkäriltä olisi tarvittaessa voinut pyytää lisätietoja. Näin ei kuitenkaan menetelty, vaan A velvoitettiin tulemaan Suomeen saksaa osaamattoman lääkärin diagnosoitavaksi. Diagnosointi tapahtui englanniksi, mistä aiheutui ongelmia.

A ei sairautensa vuoksi ole voinut osallistua 5.10. pidettyyn kokoukseen. Hän on ilmoittanut sairaudestaan yliopistolle telekopiona lähettämällänsä lääkärintodistuksella. Toiseen kokoukseen hän ei saanut sairautensa johdosta ajoissa kutsua.

A ei hyväksy kielikeskuksen johtajan E:n ja hänen lähiesimiehensä D:n 17.12.2009 päivätyssä kirjeessä esitetty vaatimusta siitä, että jatkossa vain Työterveystalon lääkärintodistus olisi pätevä todistus työkyvyttömyydestä. A ei voi hyväksyä kirjettä, koska sitä ei ole toimitettu hänelle hänen äidinkielellään.

Vastine ja selitykset

Yliopisto on vastineessaan todennut yliopistolla olleen valtion virkamieslain mukaiset perusteet varoituksen antamiselle lehtori A:lle. A:lla voidaan katsoa olevan riittävä suomen kielen taito asian hoitamiseksi suomeksi. Perusteet tälle näkemykselle on esitetty oikaisuvaatimukseen kohteena olevan päätöksen sivuilla 4–5. Näin ollen A ei voi pätevästi vedota siihen, että hänen suomen kielen taitonsa eivät ole riittäviä asian käsittelemiseksi. Lisäksi yliopisto on antanut A:lle mahdollisuuden käyttää saksan kieltä 10.12.2009 järjestetyssä kuulemistilaisuudessa, mutta A on jättänyt tämän mahdollisuuden käyttämättä jättäessään saapumatta kuulemistilaisuuteen. Yliopistolla on ollut oikeus edellyttää, että A toimittaa työnantajalle todistuksen sairaudestaan valtion virkamieslain 23 a §:ssä määritellyllä tavalla. Yliopisto on toiminut A:n poissaolojen suhteen kuten muissakin vastaavissa tapauksissa, joissa on vallinnut luottamuspuola työnantajan ja työntekijän välillä. Yliopisto on siten toiminut asiassa tasapuolisesti ja muutoinkin säännösten ja määräysten mukaisesti.

A:lle on varattu tilaisuus selityksen antamiseen.

Virkamieslautakunnan ratkaisu ja perustelut

Perustelut

Tutkimatta jättäminen

Valtion virkamieslain 52 §:n 1 momentin mukaan virkamies, joka katsoo, ettei viranomaisen ole antanut hänelle palvelussuhteesta johtuvaa taloudellista etuutta sellaisena kuin se olisi ollut hänelle suoritettava, saa, jollei laissa tai asetuksessa toisin säädetä, kirjallisesti vaatia siihen oikaisua asianomaiselta viranomaiselta. Saman pykälän 2 momentin mukaan oikaisuvaatimukseen annettuun viranomaisen päätökseen saadaan hakea muutosta siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään

A:n palkkaa koskevan vaatimuksen tutkiminen ei siten kuulu virkamieslautakunnan toimivaltaan.

Kuulemismenettelyn lainmukaisuus

Hallintolain 26 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan viranomaisen on järjestettävä tulkitseminen ja kääntäminen asiassa, joka voi tulla vireille viranomaisen aloitteesta, jos asianosainen ei osaa viranomaisessa käytettävää suomen tai ruotsin kieltä.

Samana pykälän 2 momentin mukaan asia voidaan tulkita tai kääntää sellaiselle kielelle, jota asianosaisen voidaan todeta asian laatuun nähden riittävästi ymmärtävän.

A on asunut ja työskennellyt Suomessa vuodesta 1981 alkaen. Hänellä on valantehneen kielenkääntäjän pätevyys kääntämiseen suomesta saksaan (yleiskieli ja talouskieli). Hänelle on myös myönnetty oikeus toimia virallisena kääntäjänä, joka tekee käännöksiä suomesta saksaan. A:n lähiesimies D ja myös muut kielikeskuksen työntekijät ovat kertoneet asioineensa A:n kanssa suomen kielellä.

Edellä todettujen seikkojen vuoksi ei ole uskottavaa, ettei A ole kyennyt ymmärtämään kirjoitettua suomen kieltä riittävästi kyetäkseen perehtymään kuulemisen kohteena oleviin asiakirjoihin. Asiassa on otettava huomioon, että A:lla on ollut aikaa perehtyä kuulemisen kohteena oleviin asiakirjoihin noin kuukauden ajan. A:n kuuleminen ei siten ole ollut virheellistä sillä oikaisuvaatimuksessa esitetyllä perusteella, että hänelle ei ole toimitettu kuulemisen perusteena olevia asiakirjoja käännettynä hänen äidinkielellään.

Kirjallisen varoituksen antamisen edellytykset

Sovellettavat säännökset

Valtion virkamieslain 24 §:n mukaan virkamiehelle, joka toimii vastoin virkavelvollisuuksiaan tai laiminlyö niitä, voidaan antaa kirjallinen varoitus.

Saman lain 14 §:n 1 momentin mukaan virkamiehen on suoritettava tehtävänsä asianmukaisesti ja viivytyksettä. Hänen on noudatettava työnjohd- ja valvontamääräyksiä.

Saman lain 23 §:n 1 momentin mukaan virkamies saa keskeyttää työnteon, jos asianomainen viranomainen hakemuksesta myöntää hänelle virkavapauden taikka hän on suoraan lain nojalla virkavapaana. Työnteon keskeyttämisestä muilla perusteilla on voimassa, mitä siitä erikseen säädetään. Virkavapaus voidaan myöntää myös hakemuksetta, jos virkamies ei ole voinut hakea virkavapautta ennen työnteon keskeytymistä tai jos keskeytymisen syystä on muutoin saatu riittävä selvitys.

Saman lain 23 a §:n 1 momentin mukaan virkamiehen on hakiessaan virkavapautta sairauden perusteella todistettava sairautensa sairausvakuutuslain (1224/2004) mukaisen päivärahan hakemista varten vahvistetun kaavan mukaisella lääkärintodistuksella, terveystieteiden tutkimuskeskuksen terveydenhoitajan antamalla todistuksella taikka viraston osoittaman terveydenhoitajan tai sairaanhoitajan antamalla todistuksella. Jos sairaus kestää enintään kolme vuorokautta, virkamies voi todistaa sairautensa myös muulla virkavapauden myöntävän viranomaisen hyväksymällä luotettavalla tavalla. Jos sairaus kuitenkin kestää yli viisi vuorokautta, on se todistettava edellä tarkoitetulla lääkärintodistuksella.

Luvaton poissaolo 1.–20.5.2009 ja kieltäytyminen esimiesten kanssa keskustelusta

Asiakirjoista ilmenevä selvitys

Varoituksen antamisen perusteista laaditussa 28.10.2009 päivätyssä muistiossa on todettu, että A on syksystä 2008 lähtien kevääseen 2009 asti ollut sairauden takia virkavapaalla. A on lähettänyt yliopistolle useita lyhyitä sairauslomastodistuksia, eikä yliopistolla ole sairausjaksojen loppuvaiheessa ollut minkäänlaista tietoa hänen sairauslomansa mahdollisesta jatkumisesta. Opetuksen järjestämisen ja hoitamisen kannalta tilanne on ollut erittäin hankala jo pitkän aikaa. Kun A ei syksyllä 2008 tullut hoitamaan opetustehtäviään, kielikeskus joutui lyhyellä varoitusajalla etsimään pätevän sijaisen hoitamaan hänen virkatehtäviään. A ei ottanut mitään yhteyttä työnantajansa tai sijaiseensa opetuksen hoitamiseen liittyen. Sijaisen tilanne on ollut hyvin hankala, koska sairauslomien loppuvaiheessa työnantajalla ei ole ollut mitään tietoa siitä, jatkuuko sairausloma vai ei. A:n sairausloma päättyi 30.4.2009, jonka jälkeen hän ei poissaolostaan huolimatta toimittanut uutta sairauslomastodistusta yliopistolle. A:lta on pidätetty palkka ajalta 1.5.–20.5.2009 luvattoman poissaolon vuoksi. A ei 5.5.2009 mennessä ollut saapunut työpaikalleen eikä myöskään ottanut yhteyttä kielikeskuksen henkilökuntaan.

Lukuvuoden lopulla A:lla oli runsaasti tekemättömiä virkatehtäviä, minkä vuoksi kielikeskuksen johtaja F ja A:n lähiesimies D lähettivät A:lle 5.5.2009 kirjeen, jossa lueteltiin ne virkatehtävät, jotka A:n tuli hoitaa välittömästi ja viimeistään 22.5.2009. Lisäksi kirjeessä pyydettiin ottamaan välittömästi yhteyttä D:hen. Kehotuksesta huolimatta A ei ottanut yhteyttä lähiesimieheensä vaan amanuenssi B:hen 6.5.2009. B:n pyydettyä A:ta lähettämään yliopistolle tarvittavat tilavaraukset sähköpostitse tietyllä lo-

makkeella A vastasi, ettei hänellä ole käytössään sähköpostia. B muistutettua A:ta velvollisuudesta osallistua kehityskeskusteluun A totesi Saksasta olevan pitkä ja kallis matka Suomeen. A:n näkemyksen mukaan hänellä ei ollut tuolloin hoidettavana muita tehtäviä kuin tilavarauksien ja opinto-oppaan tekstien tekeminen. A olisi halunnut säilyttää tilavaraukset ja opinto-oppaan tekstit aikaisempien vuosien tapaan ennallaan. B korosti A:lle, että sekä tilavaraukset että opinto-oppaan tekstit tulee toimittaa yliopistolle sähköisessä muodossa eivätkä ne voi olla samanlaisia kuin aiempina vuosina. B korosti myös, että A:n tulee tulla Suomeen hoitamaan virkatehtäviään. Kielikeskuksen varajohtaja E on 11.5.2009 yrittänyt soittaa A:lle. A ei tällöin vastannut puheluun, mutta E jätti A:n puhelinvastaajaan viestin, jossa hän kehotti A:ta tulemaan välittömästi työpaikalleen. Viestissään E myös korosti, ettei A:lle makseta palkkaa ajalta, jolloin tämä on ollut luvottomasti poissa työpaikaltaan sairautensa päättymiseen jälkeen.

A on lähettänyt tilavaraukset sähköisesti amanuenssi B:lle 22.5.2009. A on lisäksi soittanut B:lle sopiakseen kehityskeskustelunsa ajankohdasta. B on tällöin kehottanut A:ta ottamaan suoraan yhteyttä lähiesimieheensä asian sopimiseksi. D kehotti A:ta tekemään työsuunnitelmaan tarvittavat muutokset ja toimittamaan ne hänelle viimeistään edellisenä päivänä ennen kehityskeskustelua. Kehotuksista huolimatta A ei tehnyt työsuunnitelmaansa mitään muutoksia edellisiin vuosiin verrattuna. Kehityskeskustelussa hän kuitenkin hyväksyi opetussuunnitelmansa muutokset. Kehityskeskusteluissa sovittiin myös muutetun työsuunnitelman lähettämisestä D:lle viimeistään 5.6.2009 ja suunnitelman viemisestä järjestelmään. A lähetti sovittuna päivänä D:lle työsuunnitelmansa, joka ei kuitenkaan ollut kaikilta osin kehityskeskusteluissa sovitun mukainen. D on sähköpostitse kehottanut A:ta korjaamaan työsuunnitelman sovitun mukaiseksi, lähettämään sen D:lle sekä laittamaan työsuunnitelman myös järjestelmään. A on toimittanut korjatun työsuunnitelman D:lle vasta 24.6.2009. Järjestelmässä A:n työsuunnitelma on ollut vasta heinäkuun loppupuolella, eikä se vastannut sisällöltään paperille tehtyä työsuunnitelmaa. A:n työsuunnitelma on voitu vahvistaa vasta 11.8.2009, kun muiden lehtorien työsuunnitelmat oli vahvistettu jo 1.6.2009.

Kielikeskuksen johtaja on 30.9.2009 kutsunut A:n saapumaan 5.10.2009 pidettävään keskusteluun, jossa oli tarkoitus pohtia keinoja saksan kielen lehtorien työmäärän epätasaisen jakautumisen korjaamiseksi. A:n on 5.10.2009 ilmoittanut amanuenssille olevansa huonovointinen, minkä vuoksi hän ei voi tulla tapaamiseen. A:lle on samana päivänä lähetetty virkakäsky saapua uuteen keskusteluun 7.10.2009. Virkakäskyssä on todettu, että mahdollisen poissaolon perusteena oleva sairaus tulee todistaa Terveystalon työterveyslääkärin lääkarintodistuksella.

Johtopäätökset

A ei ole virkavapautensa päätyttyä 30.4.2009 tullut virkapaikalle eikä muutoinkaan pitänyt huolta siitä, että hän on tarvittaessa yliopiston käytettävissä. A on ottanut kielikeskukseen yhteyttä vasta 6.5.2009 soittamalla amanuenssi B:lle. B on tällöin kertonut A:lle tälle sähköpostitse ja postitse lähetetystä kirjeestä, jossa ilmoitettiin virkatehtävät, jotka A:n tuli hoitaa toukokuun aikana. B on myös kertonut A:lle, että tämän tulisi tulla

Suomeen hoitamaan virkaansa. On sinänsä mahdollista, että A on tämän keskustelun ja lähiesimiehensä pääluottamusmiehelle kertomien seikkojen perusteella ollut siinä käsityksessä, että hän voi odottaa kirjeen saapumista Saksassa. Se, että A:han on ylipäätään jouduttu ottamaan tällä tavoin yhteyttä, on kuitenkin johtunut hänen omasta laiminlyönnistään huolehtia siitä, että hän on yliopiston käytettävissä virkatehtävien suorittamista varten. Kirjallisessa varoituksen liitteenä olevassa D:n muistiossa on todettu lehtoreilla olevan lukukauden lopussa runsaasti sellaisia töitä, jotka jokaisen lehtorin tulee hoitaa seuraavaa lukuvuotta varten. Tästä seikasta A:n on täytynyt olla tietoinen. A on ollut poissa työpaikaltaan vielä 20.5.2009. Sillä seikalla, että A on mielestään voinut hoitaa virkatehtäviensä Saksassakin, ei ole merkitystä asiassa. Työnantajalla on oikeus edellyttää virkamiehen hoitavan tehtäviään työpaikallaan. A:n on näin ollen laiminlyönyt virkavelvollisuuksiaan olemalla ilman työnantaja lupaa poissa virkapaikaltaan.

Yliopisto on katsonut A:n laiminlyöneen tehtäviensä asianmukaisen hoitamisen, kun hänen kursseillaan on ollut vain neljä opiskelijaa. Kirjallisessa varoituksessa ei ole ilmoitettu, mistä tämä työnantajan käsityksen mukaan johtuu. Kirjallinen varoitus on hallintopäätös, jolla kohdistetaan moite virkavelvollisuuksien rikkomiseen ja kiinnitetään vastaisen varalle virkamiehen huomio tämän toiminnan moitittavuuteen. Varoituksen tarkoitus huomioon ottaen siinä tulisi kertoa virkamiehelle riittävän selvästi, millä tavoin tämä on rikkonut tai laiminlyönyt virkavelvollisuuksiaan. A:lle annetussa varoituksessa ei ole millään tavalla yksilöity hänen pitämiensä kurssien vähäiseen opiskelijamäärän johtaneita laiminlyöntejä tai tekoja. Pelkkä viittaus moitittavan menettelyyn seurauksiin ei riitä perusteluksi varoituksen antamiselle.

A on 6.11.2009 toimittanut yliopistolle saksalaisen lääkärin antaman todistuksen sairaudesta johtuvasta työkyvyttömyydestään ajalla 6.–9.10.2009. A:lle annetun virkakäskyn mukaan hänen olisi tullut esittää Terveystalon työterveyslääkärin todistus. Yliopisto ei ole riitauttanut A:n esittämästä lääkärintodistuksesta ilmenevien seikkojen paikkansapitävyyttä sinänsä. Kun otetaan huomioon, että työnantajan edellyttämän lääkärintodistuksen esittäminen olisi edellyttänyt matkustamista Suomeen sairaana, ei A:n menettelyä voida tältä osin pitää hänen virkavelvollisuuksiensa vastaisena. A ei sen sijaan ole esittänyt perusteita sille, miksi hän ei pyynnöstä huolimatta ole toimittanut alkuperäistä lääkärintodistusta eikä myöskään kirjallisesta kehotuksesta huolimatta ole tullut allekirjoittamaan virkavapaahakemusta 13.10.2009 mennessä. A on näin menettellessään jättänyt noudattamatta työnantajan antamia työnjohdollisia määräyksiä ja siten laiminlyönyt virkavelvollisuuksiaan.

Varoituksen perusteista laaditun muistion mukaan A ei ole aluksi tehnyt kehotuksista huolimatta työsuunnitelmaansa mitään muutoksia edellisiin vuosiin verrattuna. Kehityskeskustelussa hän on hyväksynyt esimiehensä ehdottamat muutokset opetussuunnitelmaansa, mutta hänen lähettämänsä korjattu työsuunnitelma ei ollut kaikilta osin sovitun mukainen. A ei ole korjannut työsuunnitelmassa olevia puutteita esimiehensä asettamassa määräajassa 12.6.2009 mennessä vaan vasta 24.6.2009. Lisäksi hän vienyt työsuunnitelmansa järjestelmään vasta heinäkuun loppupuolella, vaikka sen olisi esimiehen antaman ohjeen mukaan pitänyt olla siellä jo

kesäkuun alussa. A ei ole oikaisuvaatimuksessaan esittänyt hyväksyttävistä perusteista menettelylleen. A on siten näiltä osin laiminlyönyt virkavelvollisuuksiaan jättäessään noudattamatta esimiehensä antamia työnjohdottomääräyksiä.

A ei ole sairauslomansa päätyttyä ottanut yhteyttä esimieheensä vaan amanuenssi B:hen 6.5.2009. A:ta oli hänelle lähetetyissä kirjeessä ja sähköpostiviestissä sekä hänen puhelinvastaajaansa jätetyssä viestissä kehoitettu ottamaan heti yhteyttä lähiesimieheensä. A:n on ilmoituksensa mukaan saanut edellä mainitun kirjeen 11.5.2009, eikä hänen ole vastoin kiistämistään osoitettu tienneen ennen tätä kehotuksista ottaa heti yhteyttä lähiesimieheensä. Asiakirjoista ei ilmene, onko A kirjeen saatuaan ottanut yhteyttä lähiesimieheensä. A:n väitetty kieltäytyminen keskustelusta esimiesten lokakuussa kanssa liittyy edellä käsiteltyyn poissaoloon. Asiassa ei ole selvitetty, että poissaolo olisi tosiasiallisesti johtunut muusta syystä kuin sairaudesta. Amanuenssi B on vastannut poissaolostaan sähköpostitse ilmoittaneelle A:lle, että tämän tulisi ottaa yhteyttä esimiehiinsä eikä häneen. A ei ole näin menetellyt, vaan hän on ilmoittanut asiasta vain lähettämällä telekopiona saksalaisen lääkärin antaman sairauslomatoimituksen. Asiakirjoista ei ilmene, että kukaan A:n esimiehistä olisi kehottanut häntä ottamaan yhteyttä esimiehiinsä. A:n ei edellä todetun perusteella voida katsoa kieltäytyneen keskustelemisesta esimiestensä kanssa kirjallisessa varoituksessa yksilöidyissä tilanteissa.

Asiakirjoista ei selviä, ovatko varoituksessa viitattut työnantajan yhteydenottoyritykset epäonnistuneet nimenomaan siitä syystä, etteivät A:n ilmoittamat yhteystiedot olleet enää ajan tasalla. A:ta ei toisaalta ole myöskään varoitettu siitä, että hän ei vastaa sähköpostiinsa.

A:n ei ole osoitettu syyllistyneen kaikkiin niihin virkavelvollisuuksien rikkomuksiin ja laiminlyönteihin, joista häntä on varoitettu. A:n viaksi edellä katsotut virkavelvollisuuksien laiminlyönnit ovat kuitenkin olleet riittävä aihe varoituksen antamiselle, eikä yliopiston rehtorin päätöksen lopputulosta ole syytä muuttaa.

Päätös

Virkamieslautakunta ei tutki vaatimusta pidätettyjen palkkojen maksamisesta.

Virkamieslautakunta hylkää oikaisuvaatimuksen.

Sovelletut lainkohdat

Hallintolaki 26 § 1 mom 1 kohta ja 2 mom
Valtion virkamieslaki 14 § 1 momentti, 23 § 1 momentti, 23 a § 1 momentti, 24 § ja 52 §

Muutoksenhaku

Valitusosoitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen liitteenä.

Puheenjohtaja

Heikki Jukarainen

Esittelijä

Jussi-Pekka Lajunen

Virkamieslautakunnan päätös oli yksimielinen ja siihen osallistuivat puheenjohtaja Jukarainen, jäsenet Isomäki, A. Nieminen, M. Nieminen, Komulainen ja Keturi sekä varajäsen Rouhe.